

NYHEDSBREV

Frivilliggruppen Silkeborg Museum

Nyhedsbrev nr 22

November 2012

Koordinator møder

Koordinator mødet den 10. oktober 2012

Til stede:

Ole Nielsen, Jørn Froberg, Carl Ejnar Døssing, Lissa Skov Hansen, Ellen Schou, Ingelise Nielsen, Karen Buhl, Grete Juhler

Ikke til stede:

Birthe Froberg, Verner Rønnow

Kort præsentation

Præsentationen af Ole blev hurtigt overstået, da alle mødets deltagere var blevet præsenteret for ham ved tidligere lejligheder.

Præsentation af Koordinatorgruppen blev taget sammen med, at koordinatorerne fortalte om deres gruppers arbejde.

Ole Nielsen fortæller om sine tanker og planer om museets fremtid – herunder frivilliggruppen. Udveksling af ideer og tanker fra koordinatorerne og Ole.

Den praktiske gruppe/Carl Ejnar Døssing

Carl Ejnar Døssing præsenterede sine og gruppens mange arbejdsopgaver.

- Skove træ til jernaldermarkedet
- Rydde op efter jernaldermarkedet

- Flyttet sandkasserne
- Vasket alle havemøbler af
- Hjulpet til ved opstilling af særudstillingerne
- Gjort rent i arbejdsmuseet
- Ordne havemøbler for Blicheregns Museum
- M.m.

Ole fortalte, at John stopper som pedel den 1. december, og at der er ansat en ny pedel – Thomas Rafn – pr. 1. november. Et af ansættelsesparametrene var, at den nye pedel skal være god til at samarbejde med frivilliggruppen.

NB: Ole tager initiativ til at John, Thomas og Ole mødes med den praktiske gruppe sidst i november måned.

IT gruppen

Da Verner Rønnow ikke var til stede sprang vi orienteringen over – dog fortalte Ole, at han er i dialog med Verner om IT' gruppens fremtidige arbejdsområder.

Kustodegruppen/ Lissa Skov Hansen

Kustodegruppen har i lang tid ikke haft arbejdsopgaver.

De oprindelige opgaver var at hjælpe til som kustode fra Påske til 1. maj og fra 1. september til vinterlukningen. Desuden blev gruppen tilkaldt til at hjælpe til i museumsbutikken, når der kom krydstogtgæster. I forsommeren og eftersommeren sender Inger Skjærbæk en mail ud til frivilliggruppen vedr. fredagsvagter fra kl. 14.00 – 17.00. Heldigvis er der mange, der siger ja til opgaven. Det er jo herligt.

Lissa står for at koordinere miniguide ordningen. Det kan være et stort puslespil at få skema-

erne til at gå op i en højere enhed, men som Lissa sagde, så er miniguideordningen en ekstra service.

Ole kom med ideen om, at have miniguider i weekenderne og evt. i efterårsferien, hvor der godt kan dukke gæster op.

Serviceringsgruppen

Da Birthe Froberg var forhindret i at deltage i mødet, havde hun skrevet om gruppens arbejdsopgaver siden sidst.

Gruppen havde hjulpet til under jernaldermarkedet. Næste år vil det være en god ide, at de enkelte boders bemanding ikke skal stå i samme kø som gæsterne, når de skal have mad.

Cafemedarbejderne skal informeres om, hvilke rabatordninger, der er for frivilliggruppen ved køb i cafeen.

Serviceringsgruppen har tidligere talt om at arrangere kaffeselskaber i arbejderboligen. Det forslag blev igen bragt på bane og blev debatteret. Hvilken historie skal fortælles, mens kaffen drikkes? Det kunne være husmoderens arbejdsdag. Det kunne være skildringer om den sidste familie, Jacobsen, der boede i arbejderboligen. Der skal være flere temaer. Evt. 1. søndag i hver måned. Fru Jacobsens kringler skal serveres. Når kaffearrangementerne skal forberedes, skal vi være i god tid, så vi kan nå at finde ud af, hvad arrangementerne skal indeholde, hvordan de skal afholdes og ikke mindst skal der være god PR.

NB: Ole tager initiativ til forberedende møde.

Fra jul til jul gruppen/Ellen Schou

Gruppen har siden sidst gjort grundigt rent i Jones' stue. Gulvtæppet har bl.a. været et døgn i en stor fryser på Lissa's arbejde

Gruppen vil gerne lave skiftende udstillinger i montrene i cafeen. Ole gav grønt lys. Grete Petersen har desværre sagt fra vedr. juleudsmykningen. I år bliver årets juletræsdytning inspireret af Matador. Silkeborg museum behøver ikke at være et kæmpe julested, da der er så mange om buddet i forvejen.

Formidlingsgruppen/Ingelise Nielsen

Her i efteråret har gruppen lige afsluttet 2 historiske vandreture i omegnen af Silkeborg. Det er god reklame for museet og viser, at det er et levende museum.

Søndag den 9. september gik turen til Gødvad, hvor ca. 35 deltagere hørte om udgravningen og fund i området omkring Gødvad gl. kirke, som var næste punkt på dagsordenen. Dernæst kaffe i sognegården, som var bygget sammen med den nye Dybkær Kirke, så der var en slags klostergård i midten. Til sidst blev der fortalt om Dybkær Kirke, der er ca. 900 år yngre end Gødvad gl. kirke. De ligger i samme sogn, og der er 2 kirker pga. voldsom befolkningsvækst i de sidste godt 10 år. En god stemning og god reklame for udstillingen Gødvads Vikinger på museet. Under arrangementet blev der tegnet flere nye medlemskaber af Museumsforeningen. Søndag den 7. oktober var arrangeret en tur i Linå, hvor ca. 40 deltagere hørte om den gamle Linå kirke og det Fischerske kapel – om først at have Silkeborg som lillebror til Linå og om nu at finde sig i, at Silkeborg nu er blevet storebror til Linå. Byrundtur til nogle få ældre huse, og hvor vi hørte om mange nu nedlagte butikker/aktiviteter. En typisk landsby med næsten udelukkende boliger. Efter kaffen gik turen til kirkegården for at høre om veteraner fra 1864 krigen. En god stemning med mange kommentarer fra de lokale deltagere. Der blev delt en del hvervebrochurer ud.

Formidlingsgruppen har også arrangeret frivilligudflugten den 20. september til Dejbjerg, hvor

ca. 40 deltagere så og hørte om uldgyder, kirker, rakkere, Dejbjerg jernalder, Dejbjergvognen og hyggeligt samvær.

Ole og formidlingsgruppen samarbejder om kommende arrangementer. 15/11 er deadline for forårets programlægning.

Infogruppen/Jørn Froberg

Jørn er blevet ny koordinator, da den tidligere koordinator er flyttet til København.

Gruppen står for nyhedsbrevet, som bliver udsendt til frivilliggruppen samt til bestyrelsen for museet samt til medlemsforeningens bestyrelse.

Jørn er ved at indsamle stof til et nyt Nyhedsbrev.

Detektorgruppen/Jørn Froberg

I detektorgruppen er der 6-8 personer, der er aktive. Det fungerer på den måde, at de enkelte gruppemedlemmer tager kontakt til arkæologerne. Gruppen søger stadig efter "guldskatte".

Jørn er enig i, at alle i frivilliggruppen bør være medlem af museumsforeningen, så han vil opfordre de få detektorejere i gruppen, der ikke er medlem af foreningen, til at blive medlem.

Gartnergruppen/Karen Buhl

I sommerens løb har der været flere om arbejdet – og det har været dejligt. Gruppens medlemmer har sjældent været på museet samtidig, men de kan altid se, når der har været en anden – og det har været god fornemmelse at fortsætte arbejdet – og ikke at skulle starte forfra hver gang. Bodil Lauridsen har kastet sig over bedene foran Hovedbygningen, og er – næsten – lykkedes med at holde dem ukrudtsfrie, men det går ud over forårsløgene i bedet. Når man hakker, kan det ikke undgås, at man beskadiger løgene eller hakker dem helt op. Det er ikke første gang, gruppen har påpeget dette problem, men det lader til at være meget vanskeligt at få gruppens store ønske opfyldt om et læs jord!!!

En dag, da gruppen var der sammen, blev redskabsskuret ryddet op. Det havde været et stort

ønske fra Bodils side i længere tid. En hyldebusk er også blevet savet ned.

Snart skal kastanjerne i plænen og de visne blade rives væk. Der er nok arbejde en månedstid endnu, inden haven går til ro.

Fotogruppen

Fotogruppen skal fotografere genstande samt tage fotos ved museets mange arrangementer.

Grete spørger Erik Winther, om han vil være koordinator for gruppen. Lissa Skov Hansen kommer med i gruppen fremover, så der nu er 3 i gruppen.

Hvordan bliver vores tanker og ideer til virkelighed?

Ole vil gerne have, at frivilliggruppen bringer foldere, plakater, programmer og årsskrifter ud, da det vil spare museet for mange omkostninger til porto. Han forestiller sig, at de frivillige får hver et område.

Grete kontakter Ole for at aftale et novembermøde for frivilliggruppen.

Eventuelt og nye mødedatoer

Ellen Schou efterlyste tekster til udstillingerne – også meget gerne på engelsk. Ole svarede, at udstillingerne i vintersæsonen vil være uden engelske oversættelser, hvorimod sommersæsonens udstillinger, der bliver internationale, får engelske oversættelser.

Fremover vil museet gøre mere brug af elektroniske hjælpemidler i udstillingerne.

Der er planer om at lave en udstilling om Tolundmanden og hans samtid.

Museet planlægger at holde vinteråbent og lægger til januar ud med udstillingen: "En fis i en hornlygte" - senere en udstilling om farven BLÅ og evt. også en udstilling om potter.

På næste møde gennemgås og præciseres goderne for frivilliggruppen.

Nye mødedatoer:

21. januar kl. 14.30 og 16. april kl. 14.30. Møderne holdes på i cafeen på Museet.

Grete Juhler dækker bord og sørger for lidt godt til ganen.

Grete Juhler

Visionerne for museets fremtid

Museumsforeningens bestyrelse holdt den 31. oktober et møde om visionerne for museets fremtid.

Formålet var, at bidrage med museumsforeningens ønsker og tanker for museets fremtid. Hovedpunkterne i drøftelserne var at klarlægge status for Silkeborg Kulturhistoriske Museum, som det er i dag, og derefter ønskerne til, hvad museet skal være i fremtiden. Herunder blev

drøftet udstillinger, formidling, pladsforhold, nybyggeri og anvendelse af lokaler.

Foreningens bidrag vil indgå i det visionsarbejde, der arbejdes med i øjeblikket, og hvori såvel museets medarbejdere som de tre museumsforeninger er inddraget. Visionsarbejdet skal i foråret 2013 munde ud i formulering af handleplaner og planlægning af aktiviteter for Silkeborg Kulturhistoriske Museum.

Jørn

Mellem uldgyder, rakkere og jernalderfolk

Museets frivillig-udflugt 20. september 2012

Med "Ole sad på en knold og sang" på det omdelte sangblad og udskænkning af dr. Nielsens bitter var den gode stemning i bussen straks anslået. Dog valgte den forsyngende Bente Sørensen af pietetsfølelse over for den nyansatte direktør i stedet sammen med os andre at istemme "Godmorgen, Lille land" og dernæst "Jo, jo, gøgleri er en nobel kunst".

Inden vi kunne samle Ole op ved krydset mellem hovedvej 15 og 11 kort før vort mål Bundsbæk Mølle fortalte Hanne Yssing os om uldgyderne i Midt- og Vestjylland, hvor uldstriknin-gen af hoser i mange sogne nærmest var et hovederhverv. Desuden hørte vi om rakkerne, denne mærkelige befolkningsgruppe, man ikke kunne have omgang med, fordi deres beskæftigelse mestens var at flå og slagte selvdøde dyr samt begrave henrettede misdædere. Betalingen blev ofte givet i form af mad og drikke. Derfor havde gårdene en særlig hylde med bestik, tallerken og glas, som kun rakkerne selv måtte berøre.

Ved Bundsbæk Mølle blev vi modtaget af museumsinspektør Per Lunde Lauridsen, der først gennemgik møllens historie. Den endnu i dag fungerende mølle, blev oprettet omkring 1640 af den lokale herremand, og i tidens løb kom både

smedje, købmand og krostue til. På den måde kunne bønderne, når melet skulle males, ordne flere forretninger på samme tid.

Den nuværende sammenbyggede møllebygning og krostue, der blev opført efter en brand i midten af 1800tallet, var sindrigt konstrueret med et lille knæk mellem møllehus og krostue, så rystelserne fra møllehuset ikke kunne forplante sig til krostuen.

Efter Møllen gik turen til rakkerne. I udstillingsbygningen kunne vi følge rakkernes historie. Her fik vi suppleret, hvad vi allerede havde hørt i bussen. Rakker- eller natmandseembedet var blevet indført af Christian II i 1522 med henblik på at sikre hygiejnen i byerne, hvor det var

rakkernes opgave at tømme latriner, fjerne ådsler og hjælpe bøddelen. Til dette 'urene' erhverv rekrutteredes socialt udstødte, deserterede soldater samt dødsdømte, der mod at tage til takke, blev benådet. I tidens løb blev disse rakkere fejlagtigt, bl.a. af Steen Steensen Blicher, som følge af deres isolerede liv på heden, forbundet med tatere eller sigøjnere. I virkeligheden var der tale om socialt udstødte danskere, hvis børn ingen anden mulighed havde end at træde i forældrenes fodspor. Rakkerne havde særlige pladser, afskærmet fra den øvrige menighed bagerst i kirken. På kirkegården i Dejbjerg, som vi senere besøgte, var et særligt afsnit helliget rakkerne.

De mest ihærdige af os nåede desuden ud i Bjørnemosen, hvor vi besøgte det ensomt beliggende rakkerhus. Her boede de sidste rakkere i sognet Mette Mus og Niels Kvemberg indtil 1932. I dag har museet anlagt en gangbro i mosen, men på Mette og Niels' tid må det have

været ikke ufarligt at bevæge sig ud i mosen, hvor man let kunne fare vild mellem krat og mosehuller.

På en planche ved rakkerhuset blev man oplyst om mosens planter. Bl.a. skulle den sjældne gøgeurt-orkide være let at finde her. Som en ekstra oplevelse, så vi installationskunstneren Alfio Bonnanos gådefulde land-art-installationer på vor vej gennem mosen.

Efter en glimrende frokost herunder med særdeles velsmagende flæskesteg med rødkål, gik turen til Jernalderen ved fundstedet for de to Dejbjergvogne.

Ole havde allerede i bussen introduceret os til stedet, og også her supplerede Per Lunde Lauridsen.

Lokaliteten Dejbjerg dvs. dødebjerg kan have været knyttet til kultiske handlinger i forbin-

delse med rituelle begravelser, ligesom Dejbjergvognene kan fortolkes som dødevogne. Romeren Tacitus beskriver (ca. år 100) germanernes dyrkelse af Nerthus, Moder Jord. Hendes vigtigste kultredskab var vognen, der dækket med tæpper køres rundt i landsbyen med gudinden, for derefter at blive rensset af trælle, der "opsluges af søen" – Og her kommer vi naturligvis til at tænke på vor egen Tollundmands skæbne. Var det vognens opgave?

Selve Dejbjerg-vognene, der var udført i en særdeles forfinet teknik med kunsthåndværk bearbejdning af enkeltdele, udført i træ og med bronzebeslag, menes at komme fra Böhmen-Mährenområdet i Centraleuropa og være udført af keltiske håndværkere.

Udstillingsbygningens hovedgenstand var rekonstruktionen af den ene Dejbjergvogn – et imponerende arbejde i sig selv. Her gennemgik Per Lunde Lauridsen detaljerne i vognens konstruktion. Hvordan den er havnet i Dejbjerg ved vi ikke, men noget tyder på, oplyste Per Lunde Lauridsen, at området i oldtiden har været center for produktion af jern med hermed afledt rigdom. Herom vidner stedsnavnet Smedebjerg samt oldtidsfund af jern og slaggerester, som vi senere kunne finde som genbrugsmateriale i kirkediget ved Dejbjerg Kirke.

Hvorfor vognene havnede i mosen, ved vi ikke, men en mulig forklaring mente Per Lunde Lauridsen, kunne være, at de hellige køretøjer, som en sidste handling i forbindelse med et hedsensk trosskifte, var blevet ofret til mosen.

Bagefter besøgte vi den opførte jernalderlandsby, hvor der både var tid til at lege (vikingespil) og til at lytte til Oles gennemgang af indretningen og konstruktionen af det typiske jernalderhus.

Dagens sidste besøg gjaldt Dejbjerg kirke, hvor Grethe Juhler gennemgik kirkens historie. Forinden viste Grete os jernsluggerne i kirkediget, rakkergravene og Mette Mus og Niels Kvemmerbergs gravsted. Indenfor var det især rakkerbænkene bagerst i kirken og den fine romanske granitdøbefond, der gjorde indtryk, men også den rigt udskårne altertavle og prædikestol fra begyndelsen af 1600-tallet var imponerende. Her gennemgik Grethe symbolerne på dyderne på prædikestolens himmel. Foruden fine herskabsstole med udskårne stolegavle, så vi degnestolen i koret. Her, fortalte Grete os, havde uartige pebline skåret et møllespil i træsædet. Nok med den hensigt at slå tiden ihjel under prædiken.

En lille klokke, der var ophængt i koret, mente Ole, kunne være en messeklodde fra katolsk tid, hvis funktion var at ringe under forvandlingen (- hvilket bekræftes på nettet).

På hjemvejen fortalte Ove Østergaard om Sæding kirke og Søren Kierkegaards besøg i 1840 i

det fædrene sogn, hvor han boede hos sin faster Else. Ove fortalte om, hvordan faderen i al sin fattigdom som ung havde forbandet Gud – en handling, der kom til at præge resten af hans liv og påvirke sønnen. Senere, da faderen var blevet en rig mand i København, skænkede han i afbitt 3000 rigsdaler til kirken. I sin dagbog fra besøget undrer Søren Kierkegaard sig over, at han i et så fattigt sogn blev bedt om i kirken at prædike over bespisningen af de tusinde.

Derefter berettede Erik Olesen, udpeget som detektornørd af Formidlingsgruppen, om resultaterne af detektorarbejdet i forbindelse med motorvejsbyggeriet. Blandt meget metalskrammel og mønter fra nyere tid, som museologisk var uinteressant, havde man bl.a. fundet to fibulaer, dragtspænder samt en bronzedolk. Vi fik desuden indblik i, hvor grundigt man gik til værks med hele tre gennemgange af det samme jordstykke.

”Overlevelsespakkerne” i og uden for bussen stod Susanne, Tove og Annelise for.

Til slut takkede Ingelise Nielsen alle, der havde været med til at bidrage til turen, og den lange og indholdsmættede dag blev afrundet med fællessang forestået af Arne Juhler:

”I mosen kvækker højt en frø,
stærk damper mark og sø;
nu klokken tier, - aft’nens fred
sig stille sænker ned”

Erik Vinther Andersen

Historisk byvandring i Gødvad den 6. september 2012

I strålende solskin kunne Ingelise fra Formidlingsgruppen byde velkommen til lidt over 30 forventningsfulde deltagere til dagens byvandring i Gødvad.

1. Udgravningerne ved Gødvad kirke

Dagens første punkt var de omfattende udgravninger, der for nogle år siden var lavet af Silkeborg Museum omkring Gødvad kirke. Knud Bjerring Jensen fortalte og viste rundt i området. Det hele begyndte i 1989, hvor der skulle laves en udvidelse af kirkegården. Inden arbejdet gik i gang, undersøgte museet det berørte område. Efter at muldlaget var fjernet, dukkede der en masse mørke pletter frem i undergrunden. Det viste sig bl.a. at være stolpehuller fra forsvundne bebyggelser fra yngre jernalder, vikingetid og tidlig middelalder.

I årene 2004 – 2006 blev udgravningerne genoptaget, da området skulle byggemodnes og forlængelsen af Højmarksvej mod Resenbro skulle etableres. Også i de nye udgravninger fortsatte sporene efter bebyggelserne at dukke op. Udover stolpehullerne blev der bl.a. fundet en tre meter dyb brønd, der var foret med en udhulet træstamme. Årringdatering af træet viste, at brønden var fra 371 e.Kr.

Da alle spor efter udgravningerne for længst er fjernet, måtte Knud forklare, hvordan bebyggelserne var opstået og var flyttet rund i bakkerne ved Resendal. I løbet af middelalderen er bebyg-

gelsen forsvundet. Udover kirken er den eneste rest tilbage Resendalgården lidt syd for kirken.

Det var ikke muligt at vise de forskellige fund, der blev gjort i forbindelse med udgravningerne, da disse ligger i museet's nuværende udstilling "Vikingerne ved Gødvad Kirke". Knud opfordrede turens deltagere til at aflægge udstillingen et besøg inden den lukker 21. oktober i år.

2. Gødvad kirke

Herefter gik vi ind i Gødvad Kirke, hvor Ejler Nørhede fortalte.

I forbindelse med de bebyggelser, som Knud fortalte om, er der sikkert opført en trækirke i slutningen af vikingetiden. Trækirken har sikkert ligget på samme sted, som den nuværende kirke, der sikkert er opført i årene 1130 – 1150, og dermed hører med blandt vore ældste kirker. I skriftlige kilder fra 1446 omtales kirken som Resen Kirke, sikkert navngivet efter den forsvundne bebyggelse ved kirken.

Kirken, i romansk stil, er bygget af tilhuggede marksten fra de omliggende marker. Den ligger meget smukt i landskabet. Tårnet er kommet til omkring 1446, i 1897 blev sydmuren sat om og der bliver indsat større vinduer, ligesom våbenhuset kommer til. I forbindelse med en restauration i 1940 blev der fundet en del kalkmalerier. Disse var dog i en meget dårlig forfatning, så de fleste blev kalket over igen.

Døbefonten, udført af den såkaldte "Gødvadmester" omkring 1130, er meget smuk. Den dan-

ner forbillede for mange andre døbefonte i Jylland, bl.a. også i Viborg Domkirke. Et dåbsfad af tin, som var skænket kirken af en præst i 1700 tallet, blev genfundet af en medarbejder fra Silkeborg Museum på en auktion i Holstebro. Det havde sidst været brugt som hundeskål !

Kirken rummer også en stor sjældenhed, nemlig en muret prædikestol helt tilbage fra kirkens opførsel. Den "nye" prædikestol af

træ er fra 1603. På kirkegården står der en mindesten over Jens Simonsen fra Gødvad. Han var dragon i 3-års krigen og faldt under en patrulje ved Fuldbro Mølle i 1849.

3. Dybkær kirke

Efter besøget i Gødvad kirke tog vi et "spring" i både tid og sted. Vi kørte til den nye Dybkær kirke, og dermed også næsten 900 år frem i tiden. Vi blev bænket i en sal i sognegården, hvor vi drak den medbragte kaffe. Efter kaffen fortalte Grethe Stenholt om stedet.

Sognegård og kirke blev planlagt i 1986. Sognegården stod færdig i 1988. Den er bygget som et klostermiljø omkring en hyggelig "klostergård". Den planlagte kirke viste sig at være for lille, så arkitekten, Anders Bové fra Regnbuen Arkitekter i Århus, måtte ændre tegningerne for kirken. Grundstenen, en kvadre fra den gamle Gødvad Kirke fundet i kirkegårds diget, blev lagt i 2009, og indvielsen af kirken fandt sted i Pinsen 2010. Kirken er bygget i røde sten som en basilika med 3 skibe, et hovedskib med 200 pladser og 2 sideskibe med hver 75 pladser, så der kan være omkring 350 besøgende i alt. Det store lyse kirkerum har et meget smukt lysindfald, som skifter i løbet af dagen. Alt træværk i kirken er lavet i lyst asketræ.

Døbefonten er skabt af kunstneren Jette Wohlert fra Århus. Den hviler på en sokkel af Blå Rønne granit fra Bornholm. Alterbordet er også i granit

og vejer 2,8 tons. Så stort et stykke granit kunne

ikke fås fra Bornholm, så det er hentet i Sydtysskland.

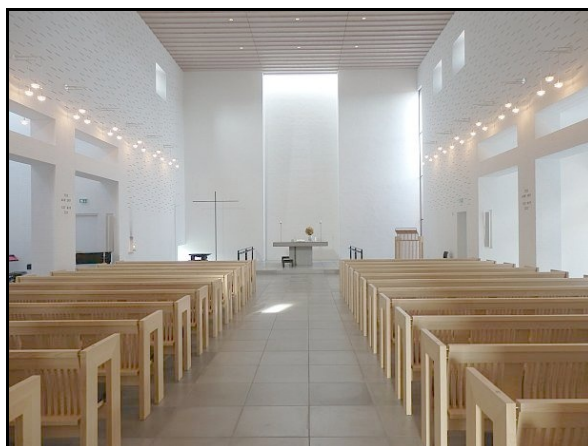
I det 20 m høje tårn, hænger der to kirkeklokker, den største vejer 1 tons.

Grethe fortalte også, at der var en del murerlæringer med til byggeriet. Noget af deres arbejde bestod bl.a. af at rense alle de små huller i den indvendige mur for cementrester m.m. med en tandbørste. En del af dem var også med til at mure tårnet, og Grethe var sikker på at de om en del år med stolthed kunne fortælle deres børn og børnebørn "Se, det har jeg været med til at bygge! "

Efter færdiggørelsen af Dybkær kirke er en del kirkehandlinger blevet flyttet hertil fra den gamle kirke i Gødvad. Dog foretrækker de fleste brudepar stadig at blive gift i den gamle kirke.

Tak for en spændende eftermiddag.

Erik Olesen

Historisk vandretur i Linå, søndag 7. okt.

Trods det noget lunefulde vejr var ca 40 mødt op på kirkens parkeringsplads. Efter en kort velkomst i kirken gik vandreturen gennem det gamle Linå under Hermann Rasmussens kyndige ledelse.

Vi gjorde holdt ved Linås gamle skole (bygget ca 1725), der oprindeligt blev bygget som rytterskole. Den fungerede indtil 1905, da den blev afløst af den nu nedlagte Linå skole. Den kendte forfatter Edvard Egeberg blev født i den gamle skole, hvor faderen Niels Egeberg var lærer 1847-79.

Videre på vores vandring kom vi forbi én af de gamle hyggelige bindingsværkshuse i Linå. Huset er nu restaureret og udvidet i forhold til det oprindelige.

Her boede og arbejdede engang én af egnens mange træskomagere. Efter en tur omkring den nu nedlagte Linå skole endte vi på Linå "torv", hvor det tidligere savværk lå. Herfra kunne vi se flere af de bygninger, som har spillet en rolle i Linås udvikling (kommunekontor, vandværk, brugs o.s.v.). Men nu er alle forretninger og stort set alle virksomheder lukket ned. Hermed er Linå et sørgeligt eksempel på den udvikling, som mange mindre bysamfund har undergået. Der bor flere mennesker end tidligere, men al aktivitet er væk.

Efter vandreturen, hvor vejrguderne var os nådige, nød vi den medbragte kaffe i kirken. Hermann Rasmussen gennemgik herefter kirkens historie og kirkens inventar. Særlig opmærksomhed var der omkring det Fischerske Kapel, der rummer 8 kister med medlemmer fra den navnkundige Fischerske slægt.

Vi sluttede af på kirkegården, hvor Hermann Rasmussen fortalte om de bevarede veterangravsteder for deltagere i krigen 1864.

Vi skylder Hermann Rasmussen en stor tak for hans gode og veldisponerede gennemgang af Linås historie.

O. Østergaard

Havegruppen ved museet - efterår 2012

I sommerens løb har vi været flere om arbejdet – og det er dejligt. Vi er der sjældent samtidigt, men man kan se, at der har været en anden – og det er en god fornemmelse, at fortsætte arbejdet – og ikke starte forfra hver gang.

Bodil har kastet sig over bedene foran Hovedbygningen og er – næsten – lykkedes med at holde dem ukrudtsfri, men det går ud over løgene i bedet. Når man hakker, kan det ikke undgås at man beskadiger løgene eller hakke dem helt op. Det er ikke første gang, at jeg påpeger

dette problem – det lader til at være meget vanskeligt at få gehør for vores ønske om et læs jord !!

En dag vi var der sammen, fik vi ryddet op i redskabsskuret – det havde været et stort ønske fra Bodils side i lang tid – og vi fik også savet en visnen hyldebusk ned.

Nu skal vi snart til at rive kastanjer af plænen – og visne blade. Der er nok en månedstid endnu, inden haven går til ro.

Karen Buhl

Møde med spisning i Frivilligruppen den 22 november kl 17.30.

Invitation til middag på Silkeborg Kulturhistoriske Museum
torsdag d. 22. november 2012 kl. 17.30, i caféen på Hovedgårdsvej 7, Silkeborg.

Aftenes program:

- 17.30 Velkomst v. museumsdirektør Ole Nielsen.
- 17.35 Lidt om service v. museumsdirektør Ole Nielsen.
- 18.00 Middag og hyggeligt samvær.
- 22.00 Tak for i aften

Tilmelding på mail sw@silkeborgmuseum.dk eller Susanne på 87205181.
Absolut sidste tilmelding er mandag d. 12. november.